

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת
וישב
כ"ג כסלו שנת תשפ"ב
לפ"ק
שנה 3, גליון 10
(62)

ארויסגעזעהן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלע

ער איז אין א רעדל...

דאס געשעט ווען א מענטש גייט אביסל שפאצירן, מען הייבט אן תרטה האבן אויף די שלעכטע מעשים וואס מען האט געטון. ווילאנג א מענטש קומט און גייט, ער איז פארניאגט און פארפלאגט, איז ער אין א רעדל, ער קומט און גייט - אן טראכטן "פארנוואס קום איד?" "פארנוואס גיי איד?" ער האט גישט קיין איין מינוט מנוחה.

גרופע פון פערציג מענטשן...

בפרט היינטיגע צייטן קענסטו גישט האבן אפילו איין מינוט פאר דיר, ווייל ווען דו האסט א רגע ליידיג - געמקטו דיין טעלעפאן, אפער האט איינער עפעס געשריבן פאר מיר... און אז "איינער עפעס געשריבן פאר מיר" - איז נאך גוט, אבער ער האט דאך גארנישט געשריבן פאר דיר, דאס האט ער געשריבן פאר די גאנצע גרופע פון פערציג מענטשן... דאס טעלעפאן מאכט אז דער מענטש זאל מער גישט האבן קיין 'ישוב הדעות', דער מענטש טראכט מער גישט אריין וואס ער טוט דא אויף דער וועלט, דערפאר טוט ער שלעכטס און נארישקייטן.

גיין שפאצירן אליינס

אבער אז א מענטש וויל פאלגן דעם רבי'ן, זאל ער כאפן א שפאציר; ער זאל גיין שפאצירן אליינס, ווי דער רבי זאגט דעם לשון: "אמאל איז ער 'אליין' ארויס גינגענען זיך שפאצירן", אנוועקלייגן דעם טעלעפאן און שפאצירן מיט'ן אייבערשטן.

קומט זיך איד זאל זיך אזוי פירן?!

אז מען נעמט די עצה פון רבי'ן פון 'התבודדות', מען גייט אליינס שפאצירן, הייבט מען אן איינזען, אפילו דער אייבערשטער האט געמאכט איד זאל ליידיג, אפילו דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אזא סארט לעבן, אפילו דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אזעלכע סארט עלטערן, אפילו דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אזא סארט משפחה, אפילו דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אזא סארט ווייב, אפילו דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אזעלכע סארט קינדער, אפילו דער אייבערשטער האט מיר גישט געגעבן קיין קינדער, אפילו דער אייבערשטער האט מיר גישט געגעבן קיין פרנסה און אזוי ווייטער אלעס וואס זאל נאר אריבערגיין אויף מיר - קומט זיך אז איד זאל זיך אזוי פירן?!

דערנאך האט ער זיך אומגעקערט אהיים דארט ווי ער איז גווען. און ער האט זיך ווייטער גינגענען צום טרינקן.

עס גייט גישט אין איין מינוט

דאס דארף מען וויסן ווען מען מאכט התבודדות; עס גייט גישט אין איין מינוט, מען קען גישט ארויסגיין פון די גישט גוטע אין איין

שבת קודש פרשת ויצא, שנת תשפ"ב לפקט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין ווילנאמסקוברג יע"א: אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך וכן שפחה שנתחלבו. אין קורצן פון פריער:

דער רבי דערציילט, אז מען האט אויפגעטוישט דעם בן מלך מיט'ן בן שפחה. ווען דער קעניג איז געשטארבן איז דער אמת'ער בן שפחה געווארן קעניג און ער האט פארטריבן דעם אמת'ער בן מלך. זייענדיג פארטריבן איז ער געווארן זייער ברוגז אויף זיין שווערע לעבן, "פארנוואס קומט זיך מיר מען זאל מיד פארטרייבן? בין איד דער בן מלך - דארף איד זיין אין פאלאץ, בין איד דער בן שפחה - קומט מיר אויף גישט אז איד זאל זיין פארטריבן!" צוליב דעם האט ער אנגעהויבן טון וואס ער האט געטון, ער האט אנגעהויבן טרינקען א.א.וו.

'פארנוואס', 'פארנוואס', 'פארנוואס'...

האבן מיר שוין געשמעקט אין די פארגאנגענע וואכן, אז ווען א מענטש האט קשיות אויפ'ן אייבערשטן - דאס מאכט ער זאל טון עבירות רחמנא לצלן, דאס ווארפט אים אראפ פונעם דרך הישר. איד זע דאס ביי בחורים און אינגעלייט און איד הער דאס פון בחורים און אינגעלייט, זיי זאגן: "פארנוואס קומט זיך מיר דאס?" "פארנוואס קומט זיך מיר זענען?" ביז מען הייבט אן טרינקען און גיין צו שמוץ פלעצער השם ישמרינו, אלעס איז נאר ווייל ער איז פול מיט 'פארנוואס', 'פארנוואס', 'פארנוואס', ער איז ברוגז און פול מיט קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און דער וואס ער איז פארטריבן גווארן (דיינע דער אמת'ער בן מלך) און ער האט גיטאן וואס ער האט גיטאן. און ער האט אויס גיבראכט זיין געלט. אמאל איז ער אליין ארויס גינגענען זיך שפאצירן.

די עצה פון רבי'ן

וויבאלד ער האט דאך געהאט א אידישע נשמה איז ער איינמאל ארויס געגאנגען שפאצירן. ער האט גענומען די עצה פון רבי'ן, אביסל ארויסצוגיין שפאצירן און מאכן התבודדות.

און ער האט זיך צוגלייגט. איז אים גיקומען אויף אין זין. וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן און האט אנגעהויבן צו טראכטן. וואס האט עס גאט מיר גיטאן. בין איד אנדערש דער בן מלך. קומט מיר גוואו נישט דאס. און אז איד בין נישט דער בן מלך. קומט מיר אויף נישט דאס דאווענען אז איד זאל זיין איין בורה און א פארטריבענער. דערנאך האט ער זיך מיישב גווען. אין דער דיעה. אדרבא. אז סע איז יא אזוי. אז השם ותקרב קאן יא אזוינס טאן אז מע זאל פארבייטן א בן מלך. און סע זאל אויף אים אזוינס איבער גיין קער איד זע מיד יא אזוי צו פירן. איז זע רעכט וואס איד האב גיטאן. שטייט עס מיר אן אז איד זאל מיד אזוי פירן. אזוי ווי איד האב גיטאן. און ער האט אנגעהויבן גרויס צער צו האבן און זייער תרטה צו האבן אויף די מעשים רעים וואס ער האט גיטאן.

אויסשטעקן דעם מלאך פון אלע זייטן

אָבער מען דאַרף האָבן מורא'דיגע התחזקות אויף התבודדות, ווייל דער יצר הרע וויל איין זאך, ער וויל נישט די עבירה, ווייל ער ווייסט אז מען קען תשובה טון, נאר ער וויל אז דער מענטש זאל נאכדעם ווערן צעבראכן, ער זאל מער נישט וועלן דאווענען, ער זאל מער נישט וועלן לערנען, ער זאל מער נישט וועלן עפענען א גמרא, ער זאל מער נישט וועלן עפענען א משניות. דערפאר ווארפט ער אראפ דעם מענטש איינמאל און נאכאמאל כדי דער מענטש זאל פארלירן זיין גאנצע מוט, ער זאל מער גארנישט וועלן טון, [וועגן דעם זעלבן סיבה וויל ער אויך נישט אז דער מענטש זאל ענדיגן א גאנצע מסכתא - כדי ער זאל נישט זיין פרייליך]. דערפאר דארף זיך דער מענטש שטארקן און ווייטער זאגן פאר'ן אייבערשטן: "רבונג של עולם איך וויל זיין גוט", אזוי וועט ער אויסשטעקן דעם מלאך פון אלע זייטן.

וּרְגִלְינוּ קלות פאילות

מען זאגט ביי נשמת: "ואלו פיננו מלא שירה פים", און אפילו אויב אונזער מויל וואלט געווען פול מיט ליךער צום אייבערשטן אזוי ווי דער פים. "ולשונו רנה כהמוז גליו", און אונזער צונג מיט געזאנג אזוי ווי זיינע פילע כוואליעס. "ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע", און אונזערע ליפן וואלטן געלויבט צום אייבערשטן אזוי ווי די ברייטקייט פון הימל. "ועינינו מאירות כשמש וכרח", און אונזערע אויגן וואלטן געלאכטן אזוי ווי די זון און די לבנה. "וידינו פרושות פגשרי שמים", און אונזערע הענט וואלטן געווען אויסגעשפרייט אזוי ווי די אדלערס פון הימל. "וּרְגִלְינוּ קלות פאילות", און אונזערע פיס זאלן זיין גרינג אזוי ווי די אינדן. "אין אנהנו מספיקים להודות לך ה'", וואלטן מיר נישט געקענט גענוג דאנקען צו דיר אייבערשטער; מען רעכנט אויס אפילו מיר וואלטן געהאט די אלע סארט זאכן וואלטן מיר נישט געקענט גענוג דאנקען דעם אייבערשטן אויף מיר קומען אים צו דאנקען.

פיס דארף מען האבן צו מאכן התבודדות

דארף מען פארשטיין; א מויל, א צונג, די ליפן, אויגן און הענט קען מען נאך פארשטיין פארוואס מען דארף עס האבן אויף צו לויבן דעם אייבערשטן, אָבער פארוואס דארף מען האבן פיס צו לויבן דעם אייבערשטן? האב איך געהערט זייער א שיינ ווארט פון רבי יצחק שליט"א. ער האט געזאגט: פיס דארף מען האבן צו קענען גיין מאכן התבודדות, דער מענטש זאל גיין שפאצירן מיט'ן אייבערשטן, דערפאר זאגט מען צום אייבערשטן: "אפילו איך זאל ווען האבן אן זעלכע שטארקע פיס וואס קענען גיין א גאנצן טאג שפאצירן אין וואלד, וואלט איך אויך נישט געקענט גענוג דאנקען דעם אייבערשטן אויף וויפיל מיר קומען אים".

גיי ארויס פון דיין אפיס, כאפ א אטעם

בכלל איז דאס גיין שפאצירן זייער א גוטע זאך אין יעדן הינזיכט, אז דער מענטש זאל ארויסגיין פון זיין קטנות. אמאל זיצט א מענטש אין זיין אפיס, אין זיין קאר אָדער אין זיין הויז, זאל ער ארויסגיין אין גאס וועט ער זען עס איז דא א וועלט, דער אייבערשטער האט באשאפן א הערליכע וועלט. דער אייבערשטער האט געזאגט פאר נח נבואה: "זא מן התבה וגו'", גיי ארויס פון דיין תיבה, גענוג געווען מיט דיין קטנות, ווילאנג וועסטו זיין איינגעשפארט אין דיין אפיס! א אינגערמאן זיצט אין אפיס פון צופרי ביז ביינאכט, ווען זיין ווייב רופט - ענטפערט ער: "איך קום שוין אהיים", "איך קום שוין אהיים", גיי ארויס פון דיין אפיס, כאפ א אטעם, נאכדעם וועסטו באשליסן אויב דו ווילסט נאכאלץ זיך אין אפיס.

שפאצירן אויף די פרישע לופט

אויך איז דאס וויכטיג פאר 'שלוש בית', א פרוי זיצט אינדערהיים א גאנצע וואך, זי גייט נישט ארויס פון שטוב משבת לשבת, זי איז נאר

מינוט, מען הייבט אן חרטה האבן און מען לויפט צוריק צו די אלטע מעשים וואס מען האט געקטן געטון, מען האט נאכאמאל חרטה און מען לויפט נאכאמאל צוריק צו די אלטע מעשים, דערפאר האט ער זיך ווייטער גענומען צום טרינק.

נאר מחמת ער האט שוין אנגעהויבן חרטה צו האבן פלעגט אים מכלבל צו זיין. די מחשבות פון חרטה אין תשובה וואס ער איז אים גיקומען אויף אין זין אלע מאל.

עס הייבט אן פאדערן

דער רבי דערציילט, אפילו ווען ער האט זיך ווייטער גענומען צום טרינק פלעגט אלץ אריינקומען אין אים מחשבות פון חרטה; דאס איז ממש וואס דער רבי האט געזאגט: "איך האב גע'פועל'ט ביי מיינע מענטשן אז עבירות וועלן זיי שוין נישט טון בשלמות". אז מען מאכט 'התבודדות', מען טראכט אריין "וואס טוט איך דא?" "וואס האב איך געטון?" הייבט עס אן פאדערן, אז נאכדעם ווען מען פאלט נאכאמאל אראפ טראכט מען ווייטער "וואס טוט איך דא?" "וואס האב איך געטון?" יעדעס מאל וואס מען פאלט אראפ טוט עס שוין וויי.

דו זאגסט עס סתם כדי זיך צו פילן גוט...

אָבער א מענטש טראכט: "יעדעס מאל וואס איך וויל זיין גוט פאל איך נאכאמאל אראפ, איך פאל צוריק אראפ אין מיינע שלעכטע זאכן", אָדער קומט דער יצר הרע צום מענטש און ברענגט אים אריין שלעכטע מחשבות: "דו מיינסט עס נישט אמת'דיג, דו זאגסט סתם איך גיי זיין גוט", כדי זיך צו פילן גוט... "דו קרעכצט 'איך גיי זיין גוט', 'איך גיי זיין גוט', דערנאך טוסטו ווייטער וואס דו טוסט..." אויף דעם דארף דער מענטש האבן מורא'דיגע התחזקות זיך נישט לאזן צעברעכן פונעם יצר הרע, נאר זיין שטארק מיט זיך, למעשה האב איך חרטה אויף וואס איך טו, יעדעס מאל קרעכץ איך צום אייבערשטן אז איך וויל עס באַמת מער נישט טון; די עבירה טו איך שוין נישט בשלמות.

'אינגל מלאך', 'טאטע מלאך'...

א מענטש דארף וויסן אז יעדעס מאל וואס מען טוט אן עבירה רחמנא לצלן, ווערט פון דעם באשאפן א מלאך, א מקטרג; ווען א אינגל טוט אן עבירה - ווערט באשאפן א שלעכטע 'אינגל מלאך', ווען א טאטע טוט אן עבירה ווערט באשאפן א שלעכטע 'טאטע מלאך', פון יעדע עבירה ווערט באשאפן א קומה שלימה, און אז דער מענטש איז אראפגעפאלן אין די עבירה פון פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן - דער אייבערשטער זאל אפהיטן - האט ער באשאפן גאנצע מעשה משפחות פון מקטרגים אויבן אין הימל, נאכדעם גייען זיי ארויף צום בית דין של מעלה זאגן אז מען דארף געבן פאר דעם מענטש א שטראף ווייל ער האט געזינדיגט אין די עבירה.

א געלעמטער מענטש אלס פראסיקיוטער...

אָבער אויב דער מענטש נעמט די עצה פון רבין, ער געבט א קרעכץ צום אייבערשטן: "רבונג של עולם וואס האב איך געטון", וואס טוט ער? ער נעמט דעם מלאך און שטעכט אים אויס אן אויג, אויב געבט ער נאך א קרעכץ צום אייבערשטן - שטעכט ער דעם מלאך אין האנט, אויב געבט ער נאך א קרעכץ צום אייבערשטן - נעמט ער אים אראפ א פוס, ווען ער קומט ארויף אויבן אין הימל און עס קומען זיך צוזאם אלע מלאכים וואס ער האט באשאפן, קומט אויס דעם פעלט א הענט, דעם פעלט א פוס און דעם פעלט אן אויער... שטעל זיך פאר מען נעמט א געלעמטער מענטש אלס פראסיקיוטער...

זיי קענען נאר זאגן: "עזה עה"...

מוהרא"ש זכרונגו לברכה האט אמאל אראפגעלייגט ביי א שיעור ווי אזוי עס קוקט אויס אויבן אין הימל, עס קומען צו גיין מלאכים וואס קענען נישט רעדן, זיי קענען נאר זאגן: "עזה עה"... מען האט אים שוין צוגענומען זיין מויל, ווייל דער מענטש האט געשריגן צום אייבערשטן: "רבונג של עולם איך וויל זיין גוט".

פארנומען מיט נאכלויפן די קינדער, דערפאר איז זייער וויכטיג, איינמאל א טאג, ווען די קינדער שלאפן שוין ארויסצוגיין אביסל שפאצירן אויף די פרישע לופט.

דאס הייסט נישט איבער לאזן אליינס

אפילו מען לאזט נישט איבער קינדער אליינס אין שטוב און עלטערע, אבער דאס הייסט נישט איבער לאזן אליינס, מען גייט נישט אנוועק צו ווייט, עס איז אזוי ווי מען מעג ארויסגיין אין טעראסע (פארטש), און מען מעג אראפטרעטן די מיסט אין גאס, ווייל עס איז פאר א קורצע צייט, אזוי אויף געשעט גארנישט ווען מען גייט ארויס פאר אפאר מינוט פון שטוב צו שעפן פרישע לופט. מען גייט ארום די גאס, און דאס נעמט ארויס דעם מענטש פון צמצום, דאס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין קטנות.

אלעס איז מיט גרויס חסדים

אז מען זיצט איינגעשפארט אינדערהיים הייבט אן קומערן וואס וועט זיין? וואס וועט זיין? פארנוואס האבן מיר גארנישט? אבער אז מען גייט ארויס פון די קטנות קען מען זיך בארואיגן, ברודן השם מיר האבן דאס, ברודן השם מיר האבן ענץ, ריכטיג אז מען דארף פאררעכטן די קאונטער וכדומה אבער ברודן השם אלעס איז מיט גרויס חסדים.

טייל מענטשן וואוינען ביים ריקן דאקטער...

אז מען דאנקט דעם אייבערשטן מאכט דאס געוונט דעם מענטש. עס זענען דא מענטשן וואס יעדעס ביינדרל טוט אים וויי, טייל מענטשן וואוינען ביים ריקן דאקטער, טייל מענטשן וואוינען ביים פיס דאקטער... יעדן טאג זענען זיי דארט, דא דריקט זיי, און דארט דריקט זיי... ער קען זיך נישט אויפשטעלן פון גרויס ווייטאג אין ריקן, און דאס איז טאקע ריכטיג, עס טוט אים איבעראל וויי, אבער אז דער מענטש הייבט אן דאנקען, ער ווערט א פרייליכער מענטש, גייען אנוועק אלע זיינע ווייטאגן, אלעס הערט אויף דריקן און וויי טון.

אפשר איך האב א בערגל אויף מיין הויט...

איך רעד מיט מענטשן, מענטשן זאגן מיר: "יעדע נאכט איינער איך גיי שלאפן זוף איך ארום אויף מיין קערפער אויב איך האב אפשר א בערגל, א געשוויר אויף מיין הויט, אפשר בין איך נישט געזונט..." דארף מען וויסן אז שרעק איז ערגער ווי דאס קרענק אליין, שרעק איז די ערגסטע זאך, עס הרגעט דעם מענטש.

דו הרגעסט זיך אליינס

קוק וואס גייט פאר מיטן עפידעמיע קאראנא ווירוס; ליידער הערט מען נאך אלץ אידישע קינדער שטארבן, דער אייבערשטער זאל אפהיטן אלע אידן, אבער וואס איז דער פשט אז יעצט הערט מען ווייניגער מענטשן שטארבן דערפון? נאר גאר אסאך מענטשן זענען געשטארבן נאר פון דעם שרעק אליינס; איך האב געהערט פון אן הצלה מאן אז אין אנהייב ווען דער שרעק איז געווען זייער שטארק, פלעגן מענטשן וויינען אין אמבולאנס: "איך גיי שטארבן..." "איך גיי שטארבן..."; וואס איז מיט דיר? דו הרגעסט זיך אליינס מיט דיין שרעק! ווידער די מענטשן וואס זאגן: "די גאנצע זאך גייט מיר נישט אן, איך שלאף עס דורך" - די מאכן עס ענדערש דורך.

פארנוואס זאגסטו ליגנט?...

דער הייליגער בן איש חי זכותו יגן עלינו ברענגט א מעשה פלא וואס האט פאסירט (בן יהודע בבא קמא, דף ס מדפי הגמרא), אמאל איז געווען א שווערע עפידעמיע, עס איז געווען א מגיפה, א מחלה מיטן נאמען קוליר"ע, פאר די מחלה האט זיך פארשפרייט האט איינער געטראפן דעם מלאך המשחית וואס איז געווען געשטעלט אריין צו ברענגען די קרענק, ער האט געפרעגט דעם משחית וויפיל מענטשן ער גייט הרגענען דורך די קרענק קוליר"ע, האט ער געזאגט פינף טויזנט

מענטשן, למעשה זענען גע'הרג'עט געווארן פופצן טויזנט נפשות דורך די מחלה קוליר"ע, שפעטער האט מען געפרעגט דעם משחית: "פארנוואס זאגסטו ליגנט? האסט דאך געזאגט אז דו גייסט הרגענען מיט די קוליר"ע פינף טויזנט מענטשן, למעשה האסטו גע'הרג'ט פופצן טויזנט מענטשן?" האט דער משחית געענטפערט: "איך האב נאר גע'הרג'ט מיט מיין שווערד קוליר"ע פינף טויזנט מענטשן, די איבעריגע זען טויזנט זענען געשטארבן פון שרעק און פאניק". זאגט דער בן איש חי: "ווען עס הערשט א מגיפה זאל מען אנטלויפן פון הערן און זען, מען זאל נישט ווערן דערשראקן".

פרישע כחות צו מצליח זיין אין לעבן

די וואס פאלן אריין אין שרעק און אין פאניק - איז דאס זייער אייגענער פראבלעם, דאס האט נישט צוטון מיטן מחלה, דאס אליינס קען הרגענען דעם מענטש, אבער אז מען הייבט אן דאנקען דעם אייבערשטן: "יישר כח אייבערשטער פאר מיין לעבן", "יישר כח אייבערשטער אז איך קען זען, איך קען קומען און גיין" - דאס געבט מוט, דאס געבט פרישע כחות צו מצליח זיין אין לעבן.

דער אייבערשטער נעמט אויך קעיד פון מיר

דאס איז מוראדיג וויכטיג צו טון מיט די ווייב, נעם איר אביסל ארויס שפאצירן, זאל זי זען די הימל, די לבנה, שטערנס, ביימער און פייגלעך. עס איז גוט צו גיין אמאל צום וואסער, ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות תשובה, אות נט): "מי שאינו יכול לבכות, הסגלה שישב במקום, ששופכים שם שני נהרות ביחד", ווער עס קען נישט וויינען זאל גיין צום וואסער, דארט וועט זיך עפענען דאס הארץ; ווייל ווען א מענטש איז אין א קטנות, די ווייב איז ברוגז אויף איר מאן און קינדער, זי איז שוין צעקריגט מיט די גאנצע משפחה, זי וויינט און רעדט שוין נישט... דאס איז נישט גוט! און 'ענץ איז נישט גוט'... אבער אז מען גייט צום וואסער זעט מען עס אז דא א וועלט, קוק די שיינע גרויסע וואסער און אלע שיפן, דער אייבערשטער נעמט אויך קעיד פון מיר קליינער מענטש. דאס איז מרומז אין די מעשה, וויבאלד ער איז געגאנגען אביסל שפאצירן - האט זיך אנגעפאנגען זיין ישועה.

אמאל האט ער זיך צו געלייגט האט זיך אים געהלמט. באשר אין דעם און אין דעם ארט איז רייד אין דעם און דעם טאג. בכך זאל ער אהין גיין. און וואס סע וועט זיך אים מרעפן צום ערשטן עפעס א פארדינסט. זאל ער עס תיכף מאן. כאטשע סע וועט ניט זיין ווערליג זיין כבוד (אזוי האט זיך אים געהלימט).

הייב אן טון תכלית

דאס איז די ערשטע זאך ווען א מענטש וויל מצליח זיין, ער דארף גיין טון עפעס פאר פרנסה, דער בן מלך איז געבעה געגאנגען אויף שמוציגע פלעצער וואו מען טאנצט און מען טוט עבירות וכו' רחמנא לצלון, האט ער זיך געהילומט "אויב דו ווילסט רחמנות האבן אויף דיר, דאן גיי צום יריד און הייב אן טון תכלית, קוק נישט צי דאס פאסט דיר זא אדער דאס פאסט דיר נישט".

כמה בטלני איכא בשוקא

דאס איז א לימוד אויף פרנסה, כמה בטלני איכא בשוקא, עס דרייען זיך ארום ליידיג-גייערס, ער רעדט זיך איין ער גייט מצליח זיין אין צמעזאן, דערנוויל טוט ער גארנישט, וואס דרייסטו זיך ארום ליידיג? גיי טו עפעס מיט דיין צייט, גיי ארבעט אין מצה בעקעריי וכדומה, האב א רחמנות אויף דיר, טו עפעס פאר פרנסה, 'כאטשע סע וועט ניט זיין ווערליג זיין כבוד', אפילו עס פאסט דיר נישט דעם פרנסה, וואס ווארטסטו ביז מען וועט דיר אנטראגן א גרויסע דזשאב? אז מען האט דיר אנגעטראגן א דזשאב נעם עס אן.

א ווערטל

די זעלבע זאך איז מיט א שידוך, עס זענען דא מענטשן וואס זאגן אפ יעדע שידוך: "דאס פאסט נישט פאר אונז" - פארנוואס פאסט דאס

מיט זיי; מאך א שבת'דיגע סעודה מיט זיי, לאך מיט זיי, פארברענג מיט זיי, שמועס מיט זיי, הער זיי אויס, געב אביסל לעבן פאר די יונגע קינדער.

איך האב נישט קיין מח...

איך זיץ מיט בחורים און אינגעלייט, אינדרויסן קען מען גארנישט אַנזען אויף זיי, אינדרויסן זעט עס אויס ווי א שיינער אינגערמאן, א שיינער בחור, אבער ער זאגט מיר: "העלה מיד ראש ושיבה, איך האב נישט קיין מח, מען האט מיד געפייניגט, מען האט מיד נישט געלאזט אטעמען, מען האט מיד נישט געלאזט לעבן", דאס קענסטו נישט גלייבן, ווייל מען זעט עס נישט אן פון אינדרויסן, אבער מען האט אים צעקלאפט, מען האט אים ווי געטון, פארשעמט און געטשעפעט.

איך בין שטרענג צו מינע קינדער

דאס מיינט נישט אז מען דארף נישט מחנה זיין די קינדער, קום צו מיר אינדערהיים וועסטו זען ווי שטרענג איך בין צו מינע קינדער, אבער ווי טון, טשעפען, אוועקמאכן, פאר די אייגענע אינטערעסע - דאס טאר מען נישט.

א קניפ אין בעקל

הער אויס דיין קינד, געב אים א גוט ווארט; וואס וועט געשען אז דו וועסט אים זאגן: "האסט אזוי גוט געקענט!" קוק די מעשיות פון תפלה וואס די קינדער ברענגען אהיים פון חדר, וואו זיי שרייבן: "איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז מיי רבי זאל מיר געבן א קניפ אין בעקל און דער אייבערשטער האט געהאלפן מיי רבי האט עס געטון!" קינדער דארפן נישט קיין טייערע זאכן, קיין רימאוס קאנטראול'ס וכדומה, קינדער קענען לערנען א גאנצע וואך פליסיג אז דער רבי זאל זיי געבן א קניפ אין בעקל, דאס איז לעבן פאר א קינד, דאס איז א שלינג פארן קינד, דאס קינד שפירט: "ניישר כח אייבערשטער איך האב א ווארעמע טאטע", "ניישר כח אייבערשטער איך האב א ווארעמע מלמד".

וואס איז שייך צו זאגן תאוות?

און די זעלבע זאך איז מיט א ווייב, א פרוי וויל א ווארעמע מאן, א מאן וואס זאל איר אויסהערן. מען קען זיין אן ערליכער איד אינדערהיים, מען קען זיין דבוק צום אייבערשטן אינדערהיים, מיט די ווייב, מיט די קינדער; עס איז נישט דא קיין גשמיות און רוחניות, עס איז נישט דא קיין תאוות, דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "וואס איז שייך צו זאגן תאוות? עסן דארף מען - מען זאל האבן כח צו דינען דעם אייבערשטן, שלאפן דארף מען - מען זאל קענען דינען דעם אייבערשטן, און חתונה האבן דארף מען - צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, איז דאך נישט שייך צו זאגן אויף די אלע זאכן תאוות", אז מען נעמט אריין דעם אייבערשטן אין שטוב, מען רעדט צום אייבערשטן און מען שפאצירט מיטן אייבערשטן, דאן איז נישט דא קיין גשמיות און קיין תאוות.

דאס דארפן מיר ארויסנעמען פון דא אז אפילו א מענטש ליגט וואו ער ליגט, אין פלעצער וואס מען קען נישט ארויסזאגן מיטן מויל השם ישמרינו, אין די אלע זאכן וואס דער רבי זאגט דא אין ספורי מעשיות, [אין לשון ספורי מעשיות איז נישט דא קיין "וכו" דער רבי האט אלעס ארויס געזאגט, אבער איך בשעתן פארלערנען לאז איך אויס די אלע לשונות, איך קען דאס אפילו נישט ארויסזאגן]. אבער אז ער האט אנגעהויבן שפאצירן מיטן אייבערשטן, ער איז געגאנגען התבודדות, איז ער געווארן אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

נישט? איינער פון מינע קינדער האבן געכטן ביי די סעודה דערצייילט א ווערטל, [מען האט זייער געלאכט; דאס איז זייער א וויכטיגע זאך, מען זאל מאכן די סעודה אינטערעסאנט פאר די קינדער, זיי זאלן נישט זוכן אנוועק צו לויפן יעדע מינוט פון טיש], אז מען האט אמאל אנגעטראגן א שידוך פאר אן עלטערער בחור, וואס איז שוין געווען העכער די פערציג יאר, האט ער געפרעגט: אז איך האב נישט געוואלט איר מאמע, זאל איך נעמען איר טאכטער...?"

און ער האט זיך אויף געכאפט. און דער הלום איז אים אריין זייער אין דער מהשבה אריין. ווארן אמאל איז פארהאנדן אז די זאך גייט תיבה ארויס פון דער מהשבה. נאר דער הלום איז אים זייער אריין אין דער מהשבה. לויטער פון דעם וועגן פארט. איז ביי אים שווער גווען אז ער זאל דאס טון. און ער איז גיגאנגען ווייטער צום טרונק. און דער הלום האט זיך אים ווייטער גיהלמט כמה פעמים און דער הלום האט אים זייער מכלבל גווען.

אמאל האט מען אים גיזאגט אין הלום. אז דו ווילסט אויף דיר רחמנות האבן זאלסטו אזוי טאן (היינו ער זאל גיין אויף דעם ריד וכו כנ"ל) האט ער שוין גימוזט מקיים זיין דעם הלום. און ער איז גיגאנגען. און האט אנוועק גיגבן דאס אייביקע געלט וואס ער האט נאך גיהאט האט ער עס אנוועק גיגבן אויף דער ארבייך ווי ער איז נישטאנגען און די גוטע קליידער וואס ער האט גיהאט. האט ער אויך גילאזט אויף דער סטאנצא. און ער האט זיך גינעמען א פראסטע מלבוש ווי סחרים דיינו איין א פינטשע און איז גיפארן אויף דעם ריד. און איז אהין גיקומען.

און ער איז אויף נישטאנגען נאכין פריא און איז גיגאנגען אויף דעם ריד.

דאס איז אויך זייער וויכטיג צו וויסן, אויב מען וויל מצליח זיין, אויב מען וויל איינקויפן ביים ריד, דארף מען אויפשטיין גאנץ פרי, מען קען נישט אויפשטיין אינמיטן טאג און ערווארטן מען זאל מצליח זיין.

האט אים באגעניגט א סוחר און האט צו אים גיזאגט. ווילסטו פענס פארדינען האט ער אים גיענפערט יוא. האט ער אים גיזאגט איך באדארף דא צו טרייבן בהמות. וועסטו זיך פארדיינען ביי מיר. און ער האט ניט צייט גיהאט זיך מיישב צו זיין מקמת דעם הלום הנ"ל (ווארן דער הלום איז זיך גווען אז דאס ערשטע פארדינסט מוז ער אנעמען וכו כנ"ל) האט ער תיבה גיענפערט. יוא. און דער סוחר האט אים תיבה גידינגען. און האט תיבה אנגעהויבן אויף אים צו שאפן אזוי ווי איין האר אויף זיינע משרתים.

און ער האט זיך אנגעהויבן ארום צו קוקן וואס ער האט דא גיטאן. ווארן צו אים קומט גווארניט ניט אזוי איין דינסט. ווארן ער איז זיך איין אידלער מענטש. און היינט וועט ער מוזן טרייבן בהמות. און ער וועט מוזן גיין צופוס ביי די בהמות. נאר מע קאן שוין קיין חרטה ניט האבן.

ער איז דאך נישט געווען צוגעוואוינט צו דעם אז איינער זאל שאפן אויף אים, ער האט דאך קיינמאל נישט געארבעט.

די מעשה איז א לאנגע מעשה, מען קען דאס נישט ענדיגן אין איין מאל, אבער צום סוף דערצייילט דער רבי אז ער איז צוגעקומען צו ווערן א גרויסער צדיק, צום סוף איז ער געווארן מלך, און האט געקעניגט איבער די גאנצע וועלט.

איז דאס שוין א תירוץ איך זאל טון וואס איך וויל?

לאמיר פאלגן דעם רבין, אינדערפרי ווען מען שטייט אויף איז א גוטע צייט צו גיין אביסל שפאצירן מיטן אייבערשטן, זיך אביסל מיישב זיין, זאג פארן אייבערשטן: "רבוננו של עולם אז דו האסט מיר געגעבן א צרה איז דאס שוין א תירוץ איך זאל טון וואס איך וויל? איך וויל זיין אן ערליכער איד; ווען וועל איך זיך שוין אויפפירן ווי עס דארף צו זיין? ווען וועל איך שוין זיין א פרייליכער איד? ווען וועל איך שוין שייך רעדן צו מענטשן? ווען וועל איך שוין אביסל אריינלייגן צייט און כח אין מיי שטוב, איך בין אזוי פארגומען מיטן צוקונפט, איך ארבעט ביז שפעט כדי איך זאל קענען אוועקלייגן געלט פאר מינע קינדער..."

געב אביסל לעבן פאר דינע קינדער

א מענטש מיינט ער איז גוט צו זיינע קינדער, ווייל ער ארבעט ביטער שווער צו קענען אוועקלייגן געלט פאר זיינע קינדער, אבער דער אמת איז, דינע קינדער דארפן נישט דיין געלט, זיי וועלן זיך שוין אליינס אן עצה געבן, דינע קינדער ווילן דו זאלסט אהיימקומען רעדן